

РЕШЕНИЕ

№ 3771

гр. София, 10.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 06.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **10453** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.6 от Закона за обезщетяване на собственици на одържавени имот /ЗОСОИ/.

Образувано е по жалба, с вх.№4448/08.08.2019 г. по регистъра на АС-София област /изпратена по подсъдност на АССГ/, уточнена с молба от 10.10.2019 г., подадена от Л. П. Л., чрез пълномощника му-адв.Д. М.-САК, срещу индивидуален административен акт, обективиран в Писмо №94-И-00-255#2/ 18.07.2019 г. на областния управител на Софийска област.

Жалбоподателят твърди, че оспореното писмо е властническо волеизявление на административен орган, което представлява незаконосъобразен опит за незачитане и ревизия на последиците от развили се административни правоотношения между жалбоподателя и областния управител, описани в обстоятелствената част на жалбата, по които са били издадени съответни административни актове, преминали през съдебен контрол за законосъобразност.

Ответникът не изразява становище по допустимостта и основателността на жалбата в съпр.писма по изпращане и комплектуване на преписката, с негови съпр.писма, изх.№94-И-00-255 #7/10.09.2019 г. и 11-00-88# 1/18.11.2019 г.

В о.с.з. пред АССГ, жалбоподателят, лично и чрез пълномощника си.адв.М., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът, чрез пълномощника си-юрк.З., с общи и бланкетни съображения оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ .

Прокурор от С. градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение на законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е частично допустима.

С Определение №9039/20.11.2019 г., АССГ, II о., 23-ти състав на основание чл.159, т.1 АПК остави жалбата без разглеждане и прекрати производството по делото.

С Определение №3555/09.03.2020 г., постановено по адм.дело №1951/2020 г. по описа на Върховния административен съд, ВАС, III о. е приел, че оспореното писмо има характера на индивидуален административен акт по см. на чл.21 АПК-изричен отказ да бъде удовлетворено заявеното искане, поради което е отменил прекратителното първоинстанционно определение и е върнал делото за продължаване на съдпроизводствените действия.

На основание чл.235, ал.2 АПК, с определението е разрешен окончателно въпросът за характера на акта и възможността да бъде съдебно оспорен. От окончателния характер на съдебното определение следва, че по разрешението с него въпросът то е задължително за всички съдебни инстанции по това дело, а не само за първоинстанционния съд.

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването /чл.147, ал.1 АПК/, в качеството на адресат на акта, в частта, която същият го засяга лично и непосредствено.

В останалата част, в която оспореният акт засяга другия посочен в него адресат- И. П. Л., жалбата е недопустима, като подадена в защита на чуждо материално право, което жалбоподателят не е легитимиран да предяви пред съда-чл.159, т.4 АПК. По тези съображения, жалбата в посочената част се оставя без разглеждане, съответно делото в същата част се прекратява.

По отношение на спазване на преклузения срок за подаването на жалбата, съдът сочи, че в преписката не са приложени доказателства за датата на съобщаване на акта на жалбоподателя, а ответникът не оспорва жалбата, като просрочена. Ако надлежно съобщаване не е било осъществено, началото на срока за оспорване не е било и поставено. Отделно от това, предвид липсата на указание пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, приложима е и нормата на чл.140, ал.1 АПК за удължаване на срока за оспорване на 2 месеца. В случая този срок, предвид датата на издаване на акта-18.07.19 г. и датата на подаване на жалбата пред ненадлежащия съд /АССО/-08-08.19 г., несъмнено е спазен.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

1. Между страните няма спор от фактическа страна, че с молба, рег.№94-И-00-255/08.05.2019 г., двама от наследниците на В. Г. Г.- И. П. Л. и Л. П. Л., чрез пълномощника си адв. Х. П. – С.- САК са поискали изпълнение на Решение №60/14.03.2001 г. на областния управител на Софийска област, както и отделно Л. П. Л., чрез адв. Д. М., е подал заявление с рег. №04-06-17#3/27.05.2019 г. за процедиране на преписката и изплащане на обезщетение.

2. В оспореното пред съда писмо областният управител е изложил, че не следва да

бъде изплащано обезщетение на И. П. Л. и Л. П. Л., поради това, че същите не били доказали собствеността си върху недвижимия имот. Липсвали безспорни доказателства, че наследственият на молителите имот бил отчужден по Закон за възстановяване собствеността върху някои отчуждени имоти по Закона за териториално и селищно устройство, Закона за плановото изграждане на населените места, Закона за благоустройство на населените места, Закона за държавните имоти и Закона за собствеността, а напротив представяли се писмени доказателства-актове за завземане на недвижим имот за държавен. Едно от условията за признаване право на обезщетение по ЗОСОИ било недвижимият имот да е отчужден по реда и при условията на законите, изчерпателно изброени в чл.1 я 2 от ЗВСОНИ или да е одържавен при условията на чл.2, ал.2 от ЗВСОНИ. В случая имотът не бил одържавен по никой от тези закони. Правилникът за държавните имоти /по който ред бил завзет имота/ не бил посочен изрично сред изброените в ЗВСОНИ закони, поради което не било възможно изплащане на обезщетение по реда на ЗОСОИ.

3. С Решение №60/14.03.2001 г. на областния управител на Софийска област, въз основа на Решение №8416/29.12.2000 г. по адм.дело №2171/2000 г. на ВАС, III о. и на основание чл.6, ал.1, т.2 ЗОСОИ, наследниците на В. Г. Г. са обезщетени с компенсаторни записи за незаконно отнетия имот, представляващ празно дворно място, с площ от 12 300 кв.м., тъй като същият бил включен в училищен двор.

По делото няма данни и не се твърди решението да е било оспорено и да не е влязло в сила.

4. С Решение №5/11.05.2012 г. на областния управител на Софийска област, на основание чл.6, ал.5 ЗОСОИ е утвърдена направената оценка и утвърдените квоти в собствеността на имуществото, описано в Решение №60/14.03.2001 г. на областния управител на Софийска област за обезщетение с компенсаторни записи по реда на ЗОСОИ на наследниците на В. Г. Г. за незаконно отнетия имот, представляващ празно дворно място, с площ от 12 300 кв.м., [населено място], включено в училищен двор със статут на публична собственост в размер на 84 613 лева.

По делото няма данни и не се твърди решението да е било оспорено и да не е влязло в сила.

5. С Решение №5/15.03.2013 г., на основание чл.99, т.1 и т.2 АПК, във вр. представена коригирана експертна оценка, получена в Областна администрация на Софийска област с вх.№94 И-35/11/14.02.2013 г. е изменено Решение № 5 от 11.05.2012г., допълнено с Решение № 10 от 19.10.2012 г. на областния управител на Софийска област, в частта, в която е посочена площта на дворното място, за което се дължи обезщетение, както и определения общ размер на обезщетението и определените квоти в собствеността, както следва:

- В Решение № 5 от 11.05.2012 г. на Областния управител на Софийска област:

На ред 12 /дванадесет/ вместо думите: „.....празно дворно място с площ от 12300 кв.м
”, да се чете: „.....празно дворно място с площ от 2770 /две хиляди седемстотин и седемдесет/ кв.м

На ред 14 /четиринадесет/ и ред 15 /петнадесет/ вместо думите: „.....в размер на 84 613 (осемдесет и четири хиляди шестстотин и тринадесет) лева.”, да се чете „.....в размер на 19094 /деветнадесет хиляди деветдесет и четири/ лева.”

На ред 16 /шестнадесет/ вместо думите: „Лицензираната оценка е неразделна част от настоящото решение.” да се чете „Коригираната експертна оценка, представена в

Областната администрация на Софийска област с вх. № 94.И-35/11/14.02.2013 г. е неразделна част от настоящото решение.”

- В Решение № 10 от 19.10.2012 г. на Областния управител на Софийска област:

На ред 14 /четиринадесет/ вместо думите: „...празно дворно място с площ от 12300 кв.м ”, да се чете: „...празно дворно място с площ от 2770 /две хиляди седемстотин и седемдесет/ кв.м

На ред 16 /шестнадесет/ и ред 17 /седемнадесет/ вместо думите: „...в размер на 84 613 (осемдесет и четири хиляди шестстотин и тринадесет) лева и е утвърдено с Решение № 5/11.05.2012 г. на Областния управител на Софийска област.”, да се чете „...в размер на 19094/деветнадесет хиляди деветдесет и четири/ лева.”

На ред 19 /деветнадесет/ и ред 20 /двадесет/ вместо думите: „Експертната оценка с новоопределените квоти е неразделна част от настоящото решение и Решение № 5/11.05.2012 г. на Областния управител на Софийска област.”, да се чете „Коригираната експертна оценка, представена в Областната администрация на Софийска област с вх. № 94.И-35/11/14.02.2013 г. е неразделна част от настоящото решение.”

6. Издаденото на основание чл.99, т.1 и т.2 АПК Решение №5/15.03.2013 г. на областния управител на Софийска област е било отменено по жалба на Л. П. Л. и И. П. Л. с Решение №896/23.09.2013 г. по адм.дело №368/2013 г. на АС-София област По делото не се твърди и няма данни съдебното решение да е било оспорено и да не е влязло в сила. Следователно възстановено е правното положение, разпоредено с Решение №60/14.03.2001 г. на областния управител на Софийска област /т.3 по-горе/.

7. От Определение №13762/09.11.2018 г. по адм.дело №13305/2018 г. на ВАС е видно още, че с влязло в сила на 23.05.2002 г. решение по адм. д. № 231/2001 г на Софийския окръжен съд, постановено в производство по чл. 6, ал. 6 от ЗОСОИ, Решение № 60/14.03.2001г. е отменено досежно част от процесния имот, като вместо него е постановено реално възстановяване на наследниците на В. Г. на собствеността върху част от имота. С решение № 10/19.10.2012 г. на Областния управител на Софийска област, постановено на основание чл. 6, ал. 5 от ЗОСОИ, са утвърдени новоопределени квоти в собствеността на имуществото, описано в Решение № 60/14.03.2001 г. на Областния управител на Софийска област.

8.С влязло в сила на 08.02.2011 г. Решение №18/15.05.2018 г. по гр.д. №351/2006 г. по описа на РС-Сливница е отхвърлен предявеният от Т. В. Д., И. П. Л., Л. П. Л., Й. Л. Я., Д. К. Д., К. С. Н., Н. Б. А. и Л. Б. Л. /наследници на В. Г. Г./ против Професионална гимназия по транспорт „Н.Й.В.“-гр.С., Министерството на образованието и науката и Държавата, представлявана от министъра на регионалното развитие и благоустройството, иск за предаване владението на недвижим имот, представляващ имот с площ от 9530 кв.м., пл.№1844, УПИ-I, кв.49 по действащия план на [населено място].

9. Позовавайки се на мотивите към решението по иска по чл.108 ЗК на РС-Сливница и решенията по реда на инстанционния контрол на ОС-София и ВКС ответникът е изложил в оспореното в пределите на настоящото съдебно производство писмо, че не следва да изплаща обезщетение.

10. При тези фактически установявания, от правна страна съдът приема, че издаденият от компетентния адм.орган отказ е в противоречие с материалноправните норми и представлява недопустим опит на орган на власт да не се подчини доброволно на постановен от самия него и влязъл в сила административен акт. Същият дължи

приключването процедурата в изпълнение на Решение №60/14.03.2001 г. на областния управител на Софийска област, изд. в изпълнение на Решение №8416/29.12.2000 г. по адм.дело №2171/2000 г. на ВАС, III о., с което на основание чл.6, ал.1, т.2 ЗОСОИ наследниците на В. Г. Г. са обезщетени с компенсаторни записи за незаконно отнетия имот, представляващ празно дворно място, с площ от 12 300 кв.м., тъй като същият бил включен в училищен двор, в частта му, която не е отменена с влязлото в сила на 23.05.2002 г. решение по адм. д. № 231/2001 г на Софийския окръжен съд .

По изложените съображения, незаконосъобразният отказ се отменя, а делото като преписка се връща на административния орган за изплащане на обезщетение на жалбоподателя Л. П. Л., съобразно квотата му от наследството на В. Г. Г., при спазване на указанията по прилагането на закона в т.10 по-горе .

С решението разноси не следва да се възлагат /чл.172а, т.7 АПК/, като същите останат така, както са направени от страните. Съобразно изхода на делото, жалбоподателят има право на разноси-чл.143, ал.1 АПК, но липсват доказателства такива да са били направени за защитата му осъществена от адвокат, а няма и отправено до съда искане за присъждането им по чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК в преклузивния за това срок-до приключване на устните съезания по делото.

Водим от горното, АССГ, II о., 23-ти състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ на основание чл.159, т.4 АПК жалбата с вх.№4448/08.08.2019 г. по регистъра на АС-София област /изпратена по подсъдност на АССГ/, уточнена с молба до АССГ от 10.10.2019 г., на Л. П. Л., чрез пълномощника му-адв.Д. М.-САК, **В ЧАСТТА Й** срещу **ИЗРИЧЕН ОТКАЗ**, обективизиран в Писмо №94-И-00-255#2/ 18.07.2019 г. на областния управител на Софийска област по отношение на И. П. Л. **И ПРЕКРАТЯВА** производството по делото в същата част.

ОТМЕНЯ по жалба с вх.№4448/08.08.2019 г. по регистъра на АС-София област /изпратена по подсъдност на АССГ/, уточнена с молба до АССГ от 10.10.2019 г., на Л. П. Л., **ИЗРИЧЕН ОТКАЗ**, обективизиран в Писмо №94-И-00-255#2/ 18.07.2019 г. на областния управител на Софийска област, **В ЧАСТТА МУ** по отношение на жалбоподателя Л. П. Л..

ВРЪЩА делото като преписка на областния управител на Софийска област за процедиране на преписката и изплащане на обезщетение в изпълнение на негово влязло в сила Решение №60/14.03.2001 г. по отношение на жалбоподателя Л. П. Л., в частта му, която не е отменена с влязлото в сила на 23.05.2002 г. решение по адм. д. № 231/2001 г на Софийския окръжен съд, **В 14-ДНЕВЕН СРОК** от влизането в сила на съдебното решение и при спазване на указанията по прилагането на закона в мотивите към решението.

Решението в прекратителната му част е с характера на определение и може да бъде оспорено в 7-дневен срок с частна жалба, подадена чрез АССГ до Върховния административен съд. В останалата му част, решението може да бъде оспорено с касационна жалба, подадена чрез АССГ до Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: